

у тіні наших підлих
радостей ми
виживем, мабуть — цілком
без віку, голі у найнятих совістях.
і, може, ще колись у розкладі душі
ми нагадаємо собі, яка
хвилина нам була приречена
для феєричного кохання та котра —
для безнадійної тривоги.

коли ж надворі
несподівано
нас покидає сонце —
ми
повторно пізнаєм себе
і божеволієм.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».